

ကျောက်စိမ်းပြည်

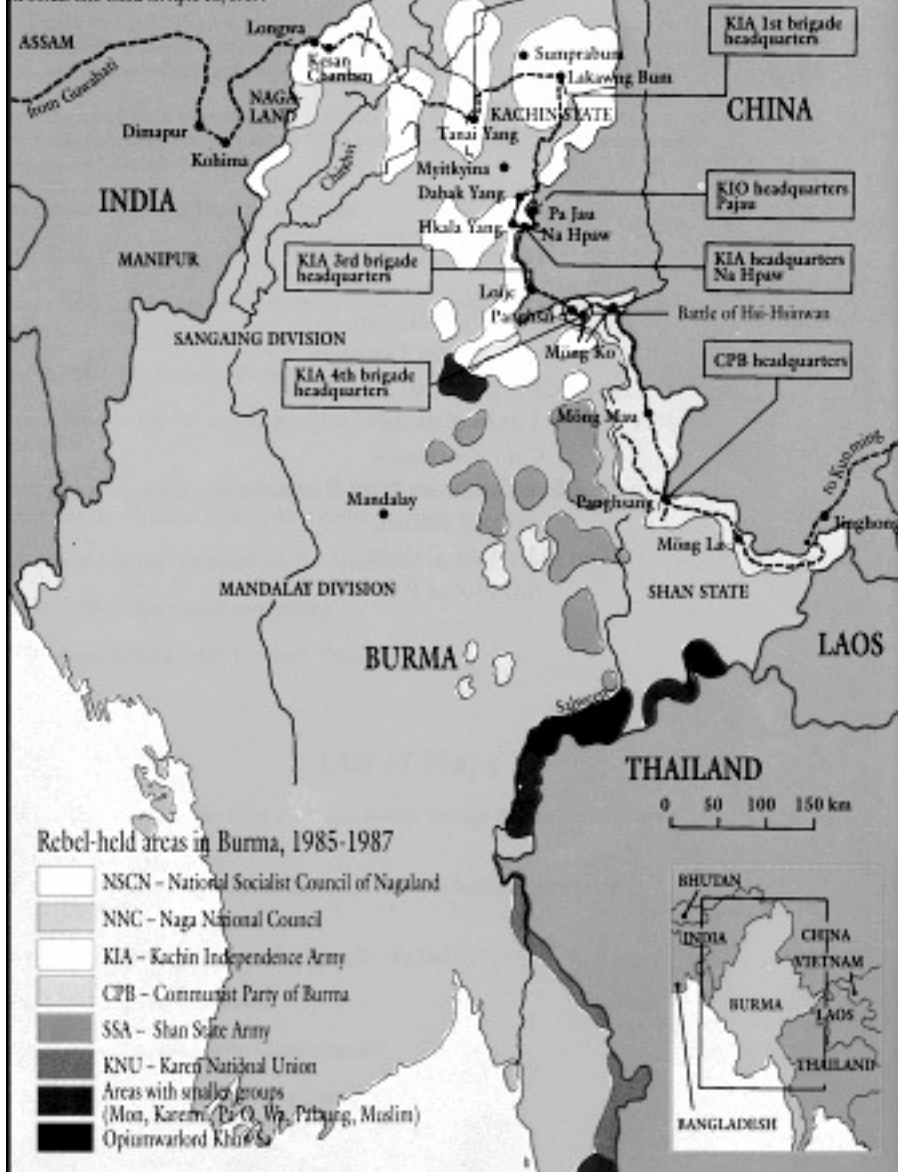
အိန္ဒိယမှမြန်မာပြည်မြောက်ပိုင်း ကိုဖြတ်၍
တရုတ်ပြည်သို့ ခရီးကြမ်း

ဝိုင်စီး
နိုင်းဦး

LAND OF JADE
BERTIL LINTNER

THE JOURNEY

The Lammers travelled by bus from Guwahati to Dimapur by jeep to Kohima and from there to the border, which they crossed on Oct. 22, 1985. From Longva they continued on foot by elephant across northern Burma. They crossed the border into China on April 18, 1987.

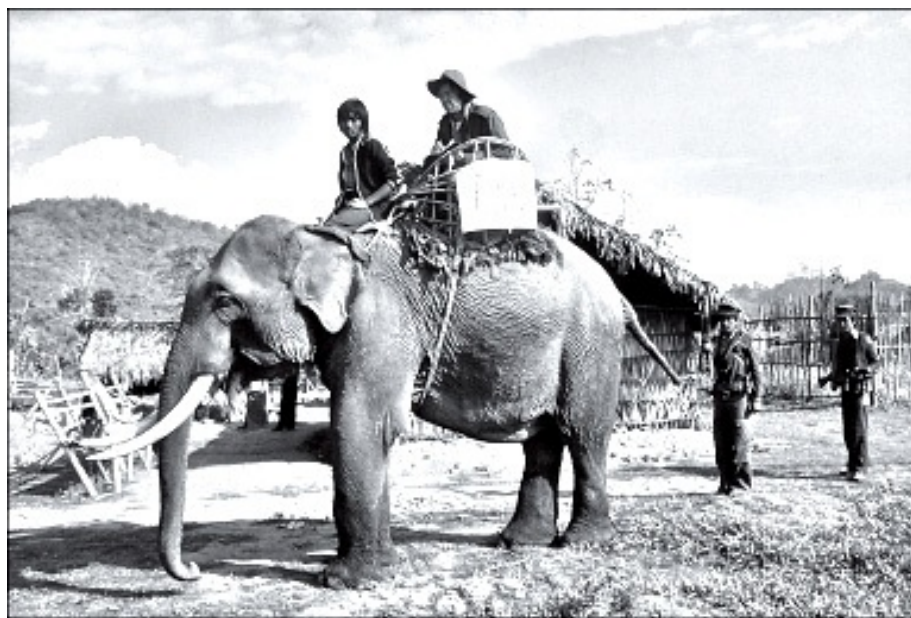
အိန္ဒိယနယ်စပ်မှ မြန်မာကို ဖြတ်၍ တရုတ်နယ်စပ်သို့ ခရီးစဉ်
တစ်ခုလုံးကို ညွှန်းသည် ။

၁၉၈၅ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလတွင် မွေးဖွားပြီး (၄၂) ရက်မျှသာ
ရှိသေးသော သူတို့ ၏ သမီးလေးနှင့် ဘာတီး(လ်) လင့်တနာတို့
ဇနီးမောင်နှံ နာဂဒေသမှ တစ်ဆင့် ဗမာပြည်အတွင်း
ဖြတ်ဝင်လာခဲ့သည် ။ ဗမာပြည်မြောက်ပိုင်း ကချင်ပြည်နယ်
ရောက်ချိန်တွင် (၆) လပြည့်၍ တောင်ပေါ်ရွာလေးတစ်ရွာမှ
တဲတစ်လုံးတွင် ဆိုင်နောင်တို့ သားအမိ မီးလုံနေစဉ်။

စာရေးသူ ဘာတီး(လ်)လင့်တနာ ခြေလျင်ခရီးနှင်နေစဉ်။

ကချင်ပြည်နယ်သို့ ဆင်ခရီး၊ မြင်းခရီး၊ မော်တော်ဘုတ်ခရီးတို့
ဖြင့် ခရီးဆက်ကြရစဉ်။

ကျေးဇူးစကား

ကျွန်တော်ကြိုက်နှစ်သက်သော စာတွေထဲမှာ
ဘာတီး(လ်)လင့်တနာ၏ စာတွေလည်း ပါသည် ။ သူ့စာတွေကို
တလေးတစားဖတ်ရသလို၊ ဘာသာပြန်ရမည့် စာတွေကိုလည်း
ပြန်ဖြစ်ခဲ့သည် ။ 'ကျောက်စိမ်းမြေ' မှာ ကျွန်တော်အကြိုက်ဆုံး
စာအုပ်ဖြစ်သော်လည်း ၊ 'အောင်ဆန်းစုကြည်နှင့် ဒီမိုကရေစီ

အရေးတော်ပုံ' ကို ပထမဆုံး ဘာသာပြန်ခဲ့သည် ။ အဆိုပါစာအုပ်မှာ ဘာတီး(လ်)၏ နောက်ဆုံးစာအုပ်ဖြစ်သလို စာအုပ်ထွက်လာသည့် ထိုစဉ်က ကျွန်တော်တို့ မြန်မာပြည်နိုင်ငံရေး အချိုးတစ်ကွေ့နှင့် လည်း တိုက်ဆိုင်နေရာ၊

လိုအပ်ချက်တစ်ခုအနေနှင့် ဦးဆုံးဘာသာပြန်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည် ။ လူချင်းမဆုံမိကပင် သူ့ကို ကျွန်တော်တို့ လေးစားခဲ့သည် ။ ပြောရလျှင် သူသည် ကျွန်တော်တို့ လူဖြစ်သည် ။ ဤနေရာ၌ ကျွန်တော်တို့ ဆိုသည် မှာ လွတ်လပ်ခြင်းနှင့် လူ့အခွင့်အရေးတွေ အလှအယက်၊ အဖျက်အဆီးခံနေရပါသော တိုင်းရင်းသားလူနည်းစုတွေ၊ စစ်မှန်သော

ဒီမိုကရေစီအတွက်တိုက်ပွဲဝင်နေသော ပြည်သူတွေပဲဖြစ်သည် ။ ထိုထိုသော အခွင့်အရေးနှင့် လွတ်လပ်ခြင်းတို့ အတွက် သူနှင့် သူ့ဇနီး ဆိုင်နောင့်လင့်တနာတို့ ခရီးကြမ်းတစ်ခုကို ဖြတ်သန်းခဲ့ကြသည် ။ သို့ပေမဲ့ သူရဲ့ ခရီးကား မျက်ဝါးထင်ထင်မသိရ၊ မမြင်ရပါလျှင်မူ လုံးဝယုံနိုင်စရာ မရှိသော ခရီးကြမ်း၊ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ပြီးနောက်ပိုင်း အနောက်ပိုင်းသားတွေ ခြေချခွင့်မရတော့သည့် နေရာ၊ မြန်မာပြည်ပြည်တွင်းစစ်ရှေ့တန်း စစ်မျက်နှာ၏ နောက်ကျော၊ တောင်ပေါ်တိုင်းရင်းသားတို့ နေထိုင်ရာ ကျောက်စိမ်းမြေ၊ ထိုနေ့ရောက်ဖို့ အတွက် သူတို့ ခရီးကြမ်းကို (၁) နှစ် (၆) လနှင့် (၆) ရက် ခြေလျင်ခရီးနှင့်ခဲ့ရသည် ။ ဘန်ကောက်မှ ခရီးထွက်စဉ်ကပင် သူ့ ဇ နီး မှာ ကိုယ်ဝန်နှင့် ၊ လမ်းခရီးမှာ ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုးနှင့် မီးဖွားခဲ့ပြီးနောက် သူတို့ ခရီးကား သမီးလေးဆိုင်တိုင်းနှင့် အတူ (၃) ယောက်ဖြစ်လာခဲ့သည် ။

သာမန်အိမ်ထောင်ရှင်တွေအနေနှင့် စိတ်ကူး၍ ပင် မဖြစ်နိုင်သောခရီးကြမ်း။ သဘာဝအရိုင်းပြင်ပြင်က

အန္တရာယ်တွေသာမက အမြောက်သံ၊ စိန်ပြောင်းသံ၊ သေနတ်သံတွေ
တခြမ်းခြမ်း၊ ကျည်ဆန်တွေ တဝီဝီဝဲနေသော ခရီးကြမ်း။ သို့ရာတွင်
သူတို့ သားအမိ၊ သားအဖ (၃) ယောက်ကား
အောင်မြင်စွာဖြတ်ကျော်ရင်း စစ်အစိုးရအဆက်ဆက်
တရားလက်လွတ်၊ အနှိပ်စက်၊ အသတ်အဖြတ်ခံနေရသော
ဒေသခံတိုင်းရင်းသားတို့ ၏ အဖြစ်တွေ၊ လက်နက်ကိုင် ပဋိပက္ခ၏
ပကတိအရှိတရားတို့ ကို ကမ္ဘာသိအောင် သူတို့ ပြောဖြစ်ခဲ့ကြသည် ။
သူတို့ မိသားစု အသက်နှင့် ရင်းပြီး ကျွန်တော်တို့ ဘက်က ခိုင်ခိုင်မာမာ
ရပ်ပေးခဲ့ကြသည် ။ ယနေ့တိုင် ရပ်နေဆဲ၊ ထို့ကြောင့် သူတို့ မိသားစုကို
ကျေးဇူးတင်ရသည် ။

နောက်ထပ် တင်ရမည့် ကျေးဇူးမှာ ယခု ကျောက်စိမ်းမြေ
မြန်မာပြန်မှု ထုတ်ဝေခြင်းနှင့် ပတ်သက်သည် ။ တကယ်တော့
'ကျောက်စိမ်းမြေ' ကား မြန်မာပြည် အမျိုးသားပဋိပက္ခအတွက်
အရေးပါခဲ့သလို သူတို့ မိသားစုအတွက်လည်း တန်ဖိုးကြီးသော
မှတ်တမ်း မှတ်ရာဖြစ်လေရာ၊ ဆိုင်နောင့်လင့်တနာကိုယ်တိုင်
မြန်မာပြန်ဖို့ ရည်စူးထားကြောင်း ဘာတီး(လ်)ပြောပြခါမှ ကျွန်တော်တို့
သိရသော်လည်း ၊ ကျွန်တော့်ကိုပင် ဘာသာပြန်ခွင့်ပြုခဲ့သည် ။ တစ်ခါ
မြန်မာအသံဖလှယ်ရာတွင် ခက်ခဲသော လူမျိုးစုတိုင်းရင်းသား
အမည်တွေ၊ နေရာ၊ ဒေသအမည်တွေကို အသံအမှန် ပြင်ဆင်ပေးခဲ့သလို
ဝါကျအချို့အတွက် အကြံပေးခဲ့သော ဆိုင်နောင့်လင့်တနာကိုလည်း
ကျေးဇူးတင်ရပါသည် ။ အခက်အခဲအမျိုးမျိုးကြားမှ ယခုလို
စာအုပ်ထူကြီးတစ်အုပ်ကို အောင်မြင်စွာ
ထုတ်ဝေခဲ့သောသူငယ်ချင်းလွင်ဦး (လှည်းတန်း) ကိုလည်း
ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ဤ၌ ဖော်ပြလိုက်ရပါသည် ။

နိုင်ငံခြား

၁၀/ ၈/ ၁၄

* * *

တတိယအကြိမ်ထုတ်ဝေခြင်းအတွက် စာရေးသူအမှာ

ယခုစာအုပ်သည် လွန်ခဲ့သော(၂၅) နှစ်တာ ကာလက ခြေဆန်ခဲ့သော ခရီးတစ်ခု၏ မှတ်တမ်းမှတ်ရာများ ဖြစ်ပါသည်။ ။
ထိုစဉ်က နိုင်ငံခြားသားတို့ ကို တင်းကြပ်စွာ တားမြစ်ထားသော အိန္ဒိယရှေ့မြောက် နာဂဒေသအတွင်း ကျွန်ုပ်နှင့် ဇနီး ဆိုင်နောင့်တို့ လှည့်ပတ်ဝင်လာခဲ့ကြပြီး မြန်မာနယ်စပ်ကို မကျော်ဝင်နိုင်သေးမီအထိ ဤမှာ ပင် လအတော်ကြာ သောင်တင်နေခဲ့ကြသည်။ ။

၁၉၈၅ ခုနှစ်၊ မတ်လတွင် ကျွန်ုပ်တို့ ဘန်ကောက်နေအိမ်မှ ကာ(လ်)ကတ္တားသို့ ထွက်လာသည့် ရည်ရွယ်ချက်ကား ကေအိုင်အေတပ်ဖွဲ့ဝင်တို့ ထိန်းချုပ်ထားသော မြန်မာပြည်မြောက်ဖျားဒေသသို့ သွားရောက်၍ ထိုအချိန်အထိ နိုင်ငံခြားသားတစ်ယောက်မျှ အရောက်အပေါက် မရှိသေးသလို (၁၀) ခုနှစ်များ စွာ ကြာလာခဲ့သည့် တိုင် နိုင်ငံတကာက မစို့မပို့မျှသာ သိထားသော လက်နက်ကိုင်ပဋိပက္ခတို့ ကို ကိုယ်တိုင်လေ့လာလို၍ ပဲ ဖြစ်သည်။ ။ အိန္ဒိယနယ်စပ်နှင့် ထိစပ်နေသော မြန်မာဘက်ခြမ်းမှ နာဂသူပုန်တို့ နှင့် (၇) လကြာမျှ ခဲရာခဲဆစ် အချိတ်အဆက်ရှာပြီးနောက် အောက်တိုဘာ(၂၂) ရက်တွင် မြန်မာနယ်ထဲ တရားမဝင် ဖြတ်လာခဲ့ကြရာ ထိုအချိန်တွင် မူ ကျွန်ုပ်တို့ လင်ကိုယ် မယားနှစ်ယောက်တည်းသာ မဟုတ်တော့၊ ကိုဟီးမားတွင် ပုန်းခိုနေခိုက်မှာ ပင် မွေးဖွားခဲ့ပါသော ကျွန်ုပ်တို့ ၏ သမီးငယ်လေးနှင့်

ပေါင်း (၃) ယောက်ဖြစ်လာခဲ့ပါ၏။

ကို ဟီး မား မှာ နာဂပြည်နယ်၏ မြို့တော်ဖြစ်၍
မြန်မာပြည်မြောက်ပိုင်းတောရိုင်းကြီးထဲ ရောက်လာချိန်မှာ
သမီးလေးကား (၄၂) ရက်မျှသာ ရှိပါသေးသည်။ ။

ထိုအချိန်မှ စ၍ သူပုန်အုပ်စုတို့ ၏ နောက်တန်းတွင် (၁၈) လမျှ
ကျွန်ုပ်တို့ နေထိုင်လာခဲ့ရာ ပထမနာဂအမျိုးသားဆိုရှယ်လစ်ကောင်စီ
(NSCN)၊ ဒုတိယကေအိုင်အေနှင့် တတိယအဖွဲ့ကား
ယခုဇာတ်သိမ်းသွားပြီဖြစ်သော ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ (ဗကပ)တို့
ဖြစ်သည်။ ။ ဆိုခဲ့သလို ခြေလျင်ခရီးဖြတ်သန်းခဲ့ရာ ခရီးအကွာအဝေးမှာ
၂၂၇၅ ကီလိုမီတာ ရှည်ဝေးသလို အန္တရာယ် အထပ်ထပ်နှင့် သာ
ကြုံတွေ့ခဲ့ရပါသော်လည်း နှစ်ပေါင်းများစွာရှည်ကြာလာခဲ့ပြီဖြစ်သော
မြန်မာပြည် ပြည်တွင်းစစ်သမိုင်းကိုမူ ကမ္မည်းမှတ်တမ်း
ရေးထိုးနိုင်ခဲ့လေရာ ယခုကဲ့သို့ အသေးစိတ်ရေးသားထားသော
သမိုင်းမှတ်တမ်းမျိုး ယခင်က မရှိသေးဟု ကျွန်ုပ် ယုံကြည်ပါသည်။ ။
၁၉၈၇ ခုနှစ်၊ ဧပြီလတွင် တရုတ်ပြည်ထဲဝင်၍ ဤ၌ ကျွန်ုပ်တို့ ကို
တရားမဝင် ဝင်ရောက်မှုနှင့် တစ်ပတ်မျှ ထိန်းသိမ်းထားပြီး
ဟောင်ကောင်သို့ ပြန်ပို့ပေးခဲ့ပါသည်။ ။

ခရီးစဉ်အတွင်း မြန်မာပြည်အရှေ့မြောက်နှင့် မြောက်ပိုင်းမှ
တိုင်းရင်းသား လူနည်းစုတို့ နေထိုင်ရာဒေသတို့ ကို
ဖြတ်သန်းလာခဲ့ကြရာ အဆိုပါနေရာဒေသများကား
မြန်မာပြည်အလယ်ပိုင်း မြေပြန့်နှင့် ကင်းပြတ်နေသော ကမ္ဘာတစ်ခုလို
ဖြစ်နေသည်။ ။ သို့ရာတွင် ဘန်ကောက်သို့ ကျွန်ုပ်တို့
ပြန်ရောက်လာသည့် အခါ စစ်အစိုးရ၏ မတန်မဆ

ဖိနှိပ်ဆိုးယုတ်မှုအောက်မှ ရုန်းကန်၍ မကြာမီ
အပြီးသတ်တိုက်ပွဲကြီးတစ်ပွဲကို ဆင်နွဲ့ဖို့ အားယူနေသည့်
နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံကို ဖြတ်လာခဲ့ရသလို ကျွန်ုပ်စိတ်ထဲခံစားလိုက်ရပြီး
မကြာပါချေ။ ၁၉၈၈-၉၀ အဖြစ်အပျက်တို့ ဆိုက်ရောက်လာခဲ့ပါ၏။

ကေအိုင်အေအပါအဝင် တိုင်းရင်းသား လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အများ
စုနှင့် စစ်အစိုးရတို့ အပစ်ခတ်ရပ်သဘောတူညီမှု ရရှိခဲ့သည်
ဆိုသော်လည်း မြန်မာပြည်မြောက်ပိုင်း နယ်စပ်တလျှောက်
အခြေအနေကား အထိမခံ ကြပ်ဆတ်နေဆဲ။ ၁၉၈၅-၈၇ ခုနှစ်များ
အတွင်း ကျွန်ုပ်တို့ ဖြတ်သန်းလာခဲ့သော အချို့နေရာဒေသများ သို့
ယခုအခါ နိုင်ငံခြားဧည့်သည် တို့ ပင် သွားရောက်နိုင်ပြီ ဆိုသော်လည်း
နှစ်ပရိစ္ဆေဒ ကြာမြင့်စွာ တောက်လောင်ခဲ့သော လူမျိုးရေးပဋိပက္ခတို့
သည် ကား မငြိမ်းသေး၊ သို့ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်ကို သဘောပေါက် နားလည်ဖို့
ဆိုလျှင် အတိတ်မှ ပြန်လည်သင်ကြားဖို့ လိုအပ်သည် ဖြစ်၍
အဆိုပါအဓိပ္ပာယ်အရ ပြီးခဲ့သည့် (၂၅) နှစ်ကျော်ကာလက
မှတ်တမ်းတင်ခဲ့သော အခြေအနေတို့ သည် ကား ယခုတိုင်
အကျုံးဝင်နေဆဲဟု ကျွန်ုပ်နားလည်မိပါသည် ။

သို့ရာတွင် တစ်ဆက်တည်း ပြောလိုသည် မှာ ဆိုခဲ့ပါကာလအတွင်း
အိန္ဒိယကား အပြောင်းလဲကြီး ပြောင်းလဲ၍ နည်းပညာအဆင့်မြင့်
နိုင်ငံကြီးတစ်ခု ဖြစ် လာလေပြီ။ အကယ်၍ ၁၉၈၅ ခုနှစ်ကသာ
အိန္ဒိယတွင် အင်တာနက်၊ အီးမေး(လ်) နှင့် မိုဘိုင်းဖုန်းတွေ
အသုံးပြုနေမည်ဆိုလျှင် ခရီးစဉ်အတွင်း ကျွန်ုပ်တို့ လုပ်ခဲ့သလို
စစ်ဆေးရေးဂိတ်တွေကို ဖြီးဖြန်း၊ လိမ်ညှာပြီး ဖြတ်သန်းလို့ ရမှာ
မဟုတ်။ ထိုစဉ်က အိန္ဒိယ ဆက်သွယ်ရေးနှင့် အခြေခံ အဆောက်အအုံတို့
၊ ဖွံ့ဖြိုးမှု မရှိခြင်းကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ ခရီး အောင်မြင်ခဲ့ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်

ပြီးခဲ့သောနှစ် အနည်းငယ်ခန့်မှာ ပင် အိန္ဒိယကား ၁၉၈၅ ခုနှစ် ဝန်းကျင်နှစ်များကလို ကျွန်ုပ်တို့ ရောက်ခဲ့သော နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံမဟုတ်တော့။ ခွန်အားအပြည့်၊ ယုံကြည်မှု အပြည့်နှင့် ဖွံ့ဖြိုးလာခဲ့လေပြီ။ ယခု စာအုပ်တွင် ကျွန်ုပ်ရေးသားဖော်ပြခဲ့သလို တစ်မူထူးသည့် လုပ်ဆောင်မှုတွေနှင့် ဖြတ်သန်းနိုင်ခဲ့ပြီး မုတ်ဆိတ်ပျားစွဲသလို အရကောင်းခဲ့သော အခြေအနေ အရပ်ရပ်တို့ သည် ကား သမိုင်းထဲ ရောက်သွားလေပြီ။ သို့ရာတွင် ဆိုခဲ့သလို အခြေ အနေ အကြောင်း အရာ များ မှာ ကိုလိုနီအုပ်ချုပ်ရေး၏ အမွေမျှသာဖြစ်၍ တကယ့်အိန္ဒိယမဟုတ်ဟု အငြင်းပွားနိုင်ကြပါသော်လည်း အဆိုပါ အခြေအနေမှာ လွန်ခဲ့သော (၂၅) နှစ်က အစစ်အမှန်တရား ဖြစ်သလို ထိုအချိန်၌ပင် ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ရေးသားခဲ့သည် ဖြစ်၍ ပြင်ဆင်တည်းဖြတ်ခြင်းမပြုဘဲ မူလအတိုင်း ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။ ။

နာဂဒေသထဲ ဝင်ရောက်ရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့ အနေနှင့် အိန္ဒိယအာဏာပိုင်တို့ ကို လှည့်ပတ်၍ ဝင်ခဲ့ရသည် ဆိုသော်လည်း ၁၉၉၀ ခုနှစ်က ပထမအကြိမ်ထုတ်ဝေသော စာအုပ်တွင် ရိုးသားစွာ ဝန်ခံခဲ့ပြီးဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်စာအုပ်ကို ဖတ်ရှုသော အိန္ဒိယနိုင်ငံသားများ အနေနှင့် နားလည်မှု ပေးနိုင်မည်ဟု မျှော်လင့်ရပါသည်။ ။

ဆိုခဲ့သလို နာဂဒေသမှ ဖြတ်သန်းနိုင်ဖို့ ရန်အတွက် စာရွက်စာတမ်းများ အတု ပြုလုပ်ခြင်း၊ ဗီဇာသက်တမ်းကျော် နေထိုင်ခြင်း၊ ပါမစ်မရှိဘဲ ကန့်သတ်ဧရိယာအတွင်း ဝင်ရောက်ခြင်း အစရှိသော အမှုကိစ္စတို့ ကို ကျူးလွန်ခဲ့သည့် အတွက် အိန္ဒိယအစိုးရက

ကျွန်ုပ်တို့ ကို နာမည်ဆိုး စာရင်းသွင်းခဲ့သော်လည်း ၂၀၀၀ ပြည်နှစ်အတွင်း အဆိုပါ နာမည်ဆိုးစာရင်းမှ မပယ်ဖျက်မီအထိ အိန္ဒိယတွင် ကျင်းပသော ဆွေးနွေးပွဲများ နှင့် အလားတူပွဲတို့ တက်ရောက်ခွင့်ကိုမူ ကျွန်ုပ်အနေနှင့် ရရှိခဲ့ပါသည်။ ။

သို့ဖြင့် ၂၀၀၉ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာတွင် နာဂဒေသသို့ တရားဝင် ပြန်ရောက်သွားခဲ့ရာ ကိုဟီးမားတွင် တစ်ခါက ပုန်းအောင်းနေရာ ဇာခန်းဆီးနောက်ကွယ်ကသာ မြင်တွေ့ခွင့်ရခဲ့ပါသော မြို့တစ်မြို့တွင် လမ်းလျှောက်နေရသည် ကပင် ကျွန်ုပ်စိတ်ထဲ ထူးဆန်းနေခဲ့သည်။ ။

ယခုတော့ ထိုမြို့လေးကား လွန်ခဲ့သော (၂၅) နှစ်နှင့် မတူ အစွမ်းကုန် ဖွံ့ဖြိုးနေလေပြီ။ ကိုဟီးမား တောင်ပေါ်လမ်းတွေပေါ်မှာ မော်တော်ယာဉ်တွေ အပြည့်၊ နေရာအနှံ့ အလျှိုအလျှို ပေါ်လာသော ဈေးသစ်၊ ဆိုင်သစ်ကြီးတွေမှာ လည်း နောက်ဆုံးပေါ် အီလက်ထရောနစ်ပစ္စည်းတွေ အပြည့်၊ နာဂလူငယ်တွေကလည်း ထိုင်းနှင့် မလေးရှားလူငယ်တွေလို ခေတ်စတိုင်နှင့် စမတ်ကျကျ၊ ဤမှာ ပင် ၁၉၈၅ ခုနှစ် စက်တင်ဘာ (၁၃) ရက်တွင် သမီးဆိုင်တိုင်းကို မွေးဖွားခဲ့သော ကိုဟီးမားမြို့ပြင်က အိမ်လေးဆီ ကျွန်ုပ် ရောက်သွားသည် ။ အိမ်လေးကာ မပြုမပြင်နှင့် ယခင်အတိုင်း တည်ရှိနေဆဲ၊ သို့သော်လည်း ဘေးပတ်ဝန်းကျင်တွင် မူ တိုက်တာ အဆောက်အအုံသစ်တွေ ဝိုင်းရံလျက် အိမ်လေးကို ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးပြီး ဓာတ်ပုံတွေကို သမီးဆီ ကျွန်ုပ်ပို့ပေးလိုက်သည်။ ။ ယခု ဆိုင်တိုင်းကား အသက် (၂၅) နှစ်ပင် ပြည့်၍ ဗိသုကာတစ်ယောက်အနေနှင့် အရှေ့တောင် အာရှ တွင် အလုပ် လုပ်နေသည် ။ သမီးသည် ဆွီဒင်နိုင်ငံသားဖြစ်၍ ဆွီဒင်နိုင်ငံကူး လက်မှတ်ကိုင်ဆောင်ထားသော်လည်း မွေးဖွားရာနေရာတွင်

"ကိုဟီးမား၊ နာဂလန်၊ အိန္ဒိယ"ဟု ဖော်ပြရသည် ကို သမီးက ဂုဏ်ယူနေခဲ့သည်။ ။

စီးပွားရေးအရ ဖွံ့ဖြိုးမှုတွေရှိလာသည် ဆိုသော်လည်း ၁၉၈၅ ခုနှစ်တွင် ကျွန်ုပ်တို့ ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော အရပ်ရပ် ပြဿနာတွေကမူ ယခင်အတိုင်း ရှိနေသေးသည်။ ။ NSCN အနေနှင့် အိုင်းဇက်နှင့် မွီးဗာတို့ ခေါင်းဆောင်သော အုပ်စုနှင့် မြန်မာနာဂဖြစ်သော "ရှန်ဝမ်ရှန်ယုံခပ်ပလန်" ဦးဆောင်သော အုပ်စုဟူ၍ ကွဲထွက်ခဲ့သည့် တိုင် ဒီမိုကရေစီ လွတ်လပ်ခွင့်တို့ ကိုကား အပြည့်အဝခံစားနေရဆဲ၊ အိန္ဒိယမှ ခွဲထွက်ချင်သော ဆန္ဒတွေကလည်း ရှိနေဆဲ၊ နာဂလူ့အဖွဲ့အစည်းကြား လူမျိုးစုအစွဲ၊ အုပ်စုအစွဲတွေနှင့် မငြိမ်မသက် ရှိနေသလို အာသံနှင့် မဏိပူရတို့ ကိုလည်း ယုံကြည်မှု ကင်းမဲ့နေဆဲ။ သို့ဖြစ်ပါ၍ ယခု တတိယအကြိမ်ထုတ် ကျောက်စိမ်းမြေသည် ကား ဆိုခဲ့သလို ပြဿနာအရင်းအမြစ်များ နှင့် မြန်မာပြည်ရင်ဆိုင်နေရသော ပဋိပက္ခတို့ ကို ကောင်းစွာနားလည်သဘောပေါက်စေဖို့ ရာအတွက် အထောက်အကူ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ရသလို ပြည်တွင်းစစ်ပွဲတို့ ကို ကာလကြာရှည်စွာ ခါးစည်း၊ ရင်စည်း ခံစားနေရပါသော တိုင်းရင်းသားအပေါင်းနှင့် မြန်မာပြည်သူလူထုတစ်ရပ်လုံးသည် လည်း အခြား၊ အခြားသော နိုင်ငံများ နည်းတူ စစ်မှန်သော ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် ဒီမိုကရေစီအခွင့်အရေးများ ရရှိခံစားနိုင်ကြပါစေကြောင်း ဆန္ဒပြုလိုက်ရပါ၏။

ဘာတီး(လ်)လင့်တနာ

ချင်းမိုင်၊ မတ်၊ ၂၀၁၁

* * *